

(КОГАТО) МЕ ВИДѢХА, ЗАПОКЛАТИХА ГЛАВЫТЕ СИ.

26 Помози ми, Господи, Боже мой: спаси ма споретъ милостыта Твоя:

27 И нека познатъ че рѣката Твоя (ѐ) това: (че) Ты си го, Господи, направилъ.

28 Они ще кълнатъ, но Ты ще благославашъ: ще се вдигнатъ, но ще са посрамятъ: а азъ рабъ Твой ще са веселимъ.

29 Нека се впечатъ въ срамъ клеветниците ми: и нека носятъ както впечатло посрамленіето свое.

30 Ще славословимъ премногѡ Господа со съустата ми, и между многи ще Го пѣснословимъ.

31 Защото Онъ стои въ десна страня на-сиромашатъ, за да (го) избавва ѿ оныя които весждаватъ дшата мѡ.

ПСЯЛОМЪ р.ѣ.

(Давидъ чрезъ свѣтагѡ Дѡха прорече, че Месіа ще бѣде Царь и Первосвѣщенникъ на-людѣте Си.)

Псаломъ Давидовъ.

РѢЧѢ Господь камъ Господа моего: сѣди ѿ десна Ми страня, до гдѣто да тѡримъ неприятелите Твои подножіе на-нозѣте Твои.

2 Отъ Сіонъ ще испрати Господь жезлатъ на-силата Твоя: Господствѡи въ средѡ враговете Твои.

3 Людїете Твои (ще вждатъ) усердни въ деньтъ на-силата Твоя, во великолѣпното свѣтилище (Мѡ): новите Твои (ще) Ти (вждатъ както) росата, (която излази) ѿ ложесната на-утренната зора.

4 Заклесе Господь, и не ще да се раскле: Ты